

[Hans Hansen (Baagø).]

må vi da også være med til at skabe de bedst mulige betingelser for, at rejsesamkvemmet kan foregå så let og uhindret som muligt.

Fiskere og fiskeeksportører udnytter hver tomme plads, der kan gives dem; men mangler plads til udvidelser, og nytilkommende eksportører kan end ikke leje nogen plads eller noget skur. Auktionshallen er for lille og altfor gammeldags og upraktisk. Alle havnens pladser er optaget, så virksomheder, der i dag ønsker at leje en plads ved havnen, ingen kan få.

Efter krigen er endvidere marinen kommet ind i billedet og har krævet plads. Det ville i høj grad være ønskeligt, om den nye forsvarskommission snarest kunne fremlægge planer for, hvorledes man ønsker marinen placeret i Frederikshavns havn, så disse planer kunne indarbejdes i de øvrige havneplaner.

I mange år har man i Frederikshavn arbejdet på banegårdens flytning, og det er nu afgjort, at den nye banegård skal ligge på en plads i nærheden af havnen. De store opfyldningsarbejder, der i den anledning skal foretages, har man tænkt at kombinere med udgravningsarbejdet til den nye fiskerihavn, således at det sand, der graves bort for at give plads til den nye havn, anvendes til opfyldning for den nye banegård og dens terræn. Skulle det mon være den omstændighed, at flere ting er gjort afhængige af hinanden i spørgsmålet om Frederikshavns havn, der bevirker, at man lader det hele ligge? Faktum er, at der intet er sket til i dag.

I Skagens havn er pladsforholdene rent fortvivlende. Mange svenske og norske fiskerbåde søger ind i Skagens havn med deres fangst, men både disse både og den meget store danske fiskerflåde, der lander fisk i Skagen, kan til de fleste tider kun få anlægsplads ved at lade bådene ligge udenpå hinanden i bassinerne, undertiden 8-10 udenpå hinanden. Pladsforholdene ved auktionshallen tillader slet ikke, at de til tider overvældende fiskemængder kan blive losset og ekspederet hurtigt nok, og bådenes manøvreplads i havnen er så begrænset, at påsejlinger med deraf flydende skader hører til dagens orden. Når jeg nævner, at der i Skagens havn i dag landes 3½ gange så megen fisk som i 1942, vil alle kunne forstå, at var en udvidelse af havnen påkrævet og nødvendig i 1942, hvad man fra alle sider var enig om ved lovens vedtagelse, så er forholdene i dag fortvivlende i denne havn.

Endelig er der et par mindre fiskerihavne

i Vendsyssel, Sæby og Strandby, som ønsker hjælp til mindre udvidelser. Disse to havne er private havne i modsætning til Frederikshavns og Skagens havne, der er statshavne. Både i Sæby og Strandby har man betydelige beløb rede til de påtænkte arbejder, der i høj grad må betegnes som nødvendige og uafviselige. Man venter bare på et mindre tilskud fra staten, for at arbejdet kan sættes i gang. I Strandby, lidt nord for Frederikshavn, har fiskerne selv samlet 200 000 kr. til formålet, et prisværdigt initiativ, synes jeg. Nu er jeg fuldkommen klar over, at netop dette tidspunkt er det dårligst tænkelige at rejse sådanne store krav til statskassen på. Landets ulykkelige økonomiske tilstand tvinger os til at begrænse statens anlægsudgifter for en tid, men jeg vil dog mene, at der fortsat vil være noget, staten er nødt til at sætte i gang, og dertil hører så afgjort disse arbejder, jeg her har omtalt. Her er der rige muligheder for mere omsætning, mere produktion, større valutaindtjening, hvis forholdene bedres. Vi skal nok spare, men vi skal spare på de rigtige steder og ikke spare os fattigere, sådan som det her vil blive tilfældet.

Men kan der ikke i øjeblikket afsættes noget som helst beløb til disse arbejder, beder jeg om, at den højtærede minister i det mindste vil fremsætte en udtalelse om, at disse ting skal komme til at stå blandt de første på huskelisten over de arbejder, der har måttet udsættes til bedre tider, og jeg beder samtidig om, at alle forarbejder må blive fremmet mest muligt, så planer m. v. kan ligge helt klar til det øjeblik, arbejdet kan sættes i gang. Jeg er vidende om, at vandbygningsvæsenet arbejder med nye tegninger vedrørende havnebyggeriet i Frederikshavn. Kunne dette arbejde ikke fremskyndes og bringes til afslutning og eventuelle ændringer godkendes, så man vidste med bestemthed, at sådan og sådan bliver det? Derved ville handlende, erhvervsdrivende, fiskerne, kort sagt alle, der er interesseret i, hvorledes havnen kommer til at se ud, når planerne bliver gennemført, kunne gøre deres beregninger og lægge deres planer hver for sin virksomhed eller for sit erhvervsområde, og alle kunne indrette sig med det nye for øje. Som det er nu, er det, som om det hele ligger i tåge og usikkerhed. Mange tvivler på, at det overhovedet nogensinde bliver til noget med disse havneprojekter.

Højtærede minister! Giv os løfte på, at det nok skal komme, at sagen skal blive holdt i erindring og blive fremmet, så snart det må anses for forsvarligt. Lad det så, om